

[Landbrugsministeren.]

ves, bliver det Ja fra det ærede Medlem og hans Partis Side.

Saa skal jeg sluttelig overfor det ærede Medlem Hr. Holdgaard sige, at jeg synes jo ogsaa, han tager Lovens Bestemmelser alt for ordret, naar han taler om, at her har vi begrænset Ansvar. Det er jo ikke det paagældende Medlem, der ønsker Ansvar begrænset; det er de andre Medlemmer, som siger: Vi tør ikke tage dig ind i Foreningen, du er for stor; hvis du falder sammen, saa slaar det os alle sammen ned. Men vi vil ikke helt lukke dig ude, vi vil tage dig med, hvis du vil nøjes med at tage et Laan som vi andre, f. Eks. i et saadant Forhold, at hvis vedkommende Mand har 200 Tønder Land, betragtes han som en Mand med 50 Tønder Land og kan altsaa faa Laan derefter. Men saa siger vedkommende Mand: Saa maa I ikke forlange, at jeg skal tage mere Risiko end de andre. Nej, selvfølgelig siger de andre, det vil vi ikke have. Saa kommer Begrænsningen ganske naturligt frem.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Bording var enig i det, og at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ogsaa i og for sig ansaa det for rimeligt. Men man maa ikke forveksle Rækkefølgen. Man begynder ikke med at begrænse Ansvar, men med at begrænse Laanet, og saa maa Ansvar, naar der skal være Mening i Solidariteten, begrænses i Forhold til Laanets Størrelse. Selv om det ærede Medlem Hr. Holdgaard har udviklet sig til en meget stor Jurist, der ser meget nøje paa Bogstaven, vil han vist ikke i Loven kunne finde noget, der forbyder en saadan Fremgangsmaade. Der staar, at der skal være solidarisk Ansvar mellem Foreningens Medlemmer. Det er der fremdeles.

Naar det ærede Medlem siger, at denne Begrænsning af Ansvar er det samme som den, der er indført vedrørende Drifts-laaneforeninger af mindre Jordbrugere, er det ganske urigtigt. (Holdgaard: Det har jeg heller ikke sagt). Jo, jeg tror, det ærede Medlem sagde, at det var egentlig det samme, og at det glædede ham, at nu var jeg i min Fortolkning kommet ind paa det samme. Nej, der er den store Forskel, at naar man begrænser Ansvar for de mindre Jordbrugere, er det Staten, der skal tage hele den Risiko, der ligger udenfor Begrænsningen, medens det her bliver ikke Staten, men samtlige Medlemmer under eet, der tager Ansvar for

Risikoen, selv om den er begrænset for det enkelte Medlem. Den er begrænset for alle i Forhold til Jordværdien, og det, at man foretager en saadan vilkaarlig Nedsættelse for et enkelt Medlem, forandrer ikke det principielle i Forholdet.

Det var de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. Jeg skal sluttelig udtale, at skal der under Udvalgsbehandlingen stilles Spørgsmaal, er jeg villig til at besvare dem, og jeg haaber da, at Udvalget vil stille sine Spørgsmaal hurtigt. Jeg skal besvare dem hurtigt, saa vidt jeg er i Stand dertil, saaledes at Lovforslaget hurtigt kan føres igennem.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Kyed, fordi han indrømmede, at han havde udtalt ved et Møde nede i Sønderjylland, at Akkordloven havde virket fortræffeligt der, dog maaske kun i visse Amter. Men den højtærede Landbrugsminister har udtalt her, at i det øvrige Land har den slet ikke virket. Det kan ikke være Udvalgene, der er Skyld heri; det skulde være mærkeligt, om der slet ingen var Nord for Kongeaen, der egnede sig til at føre de Forhandlinger. Grunden til denne Forskel er den, at man i Sønderjylland har en anden Ordning af dette Forhold end i det øvrige Land, idet der dernede stilles Penge direkte til Raadighed udenom Banker og Sparekasser. Det er derfor, jeg har ment det rigtigt at indføre den samme Ordning i det øvrige Land.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at hvis det er rigtigt, at Ministeren i sin Administration overfor disse Drifts-laaneforeninger benytter den Fremgangsmaade, at han ikke sikrer sig, at der er Sikkerhed for de Penge, der udlaaner af Staten, er det en noget letsindig Administration (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Hvilken Sikkerhed?). Sikkerhed for, at det ikke er saaledes, at naar man laaner f. Eks. 75 000 Kr., ejer — saaledes som Manden sagde til mig ved Mødet — ikke en af dem, der har tegnet sig i denne Forening, saa meget som 10 Øre (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Det passer ikke!). Ministeren sagde, at det skal man ikke undersøge, det har han ingen Forpligtelser overfor. Det forekommer mig, at her er vi ved et meget vigtigt Spørgsmaal. Det maa være Administrationens Pligt at undersøge, om de Menne-